

Ơi Những Con Quạ Của Tôi

Những con quạ của tôi / không về đây, thật lạ! Người ta ghét chúng quá? Người ta đuổi chúng đi?

Xưa nay cảnh chia ly / luôn luôn là buồn lắm! Không lẽ vì trời nắng, quạ đi tìm suối, sông?

Bạn ơi, nhìn mênh mông, trời cũng không mây gợn...Hơn nửa năm tôi muốn / một chút mưa không sa...

Nghe nói Colorado / tuyết đổ tràn cả núi / trong khi đây con suối giống y như một lối mòn...

Quạ có biết tôi buồn? Nhớ tiếng kêu quạ quạ...Không món quà ai thả / vào hộp thư...khô ran!

Tôi ném xuống cỏ vàng / bao nhiêu tàn diếu thuốc! Tôi nhớ Ban Mê Thuật...tiếng quạ kêu ngày xưa...

Tôi nhớ tiếng võng đưa /. Mẹ ru con xót xa..."Ví dù con quạ bay qua, Mẹ bảo con gà con phải nghe theo!".

Rồi...Đất Nước mền yêu / của tôi như bầy quạ. Chúng bay để hoa lá / tả tơi! Mùa Thu về!

Tôi ngồi im, lắng nghe / tiếng ai đi nhè nhẹ / hoa sen vàng đẹp nhé / gót chân người xa xăm!

Ai đó về Nha Trang. Ai đó ngang Diên Khánh. Ai à trắng Đại Lãnh / đêm nay đã tròn chưa?

Tôi nói trong cơn mơ thấy mình bay với quạ. Chòm sao rơi như lá...như nước mắt Má tôi...

Trần Vấn Lệ